20/12/2020

“Στην Αλεξάνδρεια ξέρουμε να γινόμαστε φάτνη του πτωχού”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Λίγες ημέρες απέμειναν μέχρι την εορτή της κατά Σάρκας Γέννησης του Κυρίου και πολλοί Προκαθήμενοι Εκκλησιών και Ιεράρχες εύχονται για την εορτή που φέτος, εξαιτίας των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού, θα εορταστεί με περιορισμούς σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Μεταξύ αυτών που έστειλαν το μήνυμά τους για την ημέρα αυτή είναι και ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β’. Ο Μακαριώτατος αρχικά αναφέρει πως ***“ο Χριστός γεννάται! Και εφέτος και κάθε στιγμή της Εκκλησίας”***.

Στη συνέχεια ο Προκαθήμενος του Δευτερόθρονου Πατριαρχείου κάνει ιδιαίτερη αναφορά στην Εκκλησία, τονίζοντας: “Δεν δυνάμεθα όμως, αδελφοί και τέκνα, όχι μόνον να αγαπώμεν αλλά ούτε και να ομιλώμεν διά τον Χριστόν άνευ Εκκλησίας! Η Εκκλησία διά των Αγίων Οικουμενικών Συνόδων, διά των Τοπικών, διά της Παραδόσεως, διά του εθιμικού δικαίου Της διεμόρφωσε τον αληθινόν Χριστόν εις τας συνειδήσεις του πληρώματός της. Χριστός άνευ Εκκλησίας είναι άχρηστος εις τον πιστόν. Διά της Εκκλησίας πιστεύω! Διά της Εκκλησίας λατρεύω! Διά της Εκκλησίας γνωρίζω και πορεύομαι τον πραγματικόν

σκοπόν της υπάρξεώς μου! Εις την Εκκλησίαν του Χριστού, την Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, οι Άγιοι Πατέρες παρέδωσαν την Κιβωτόν της Καινής Διαθήκης και την παρακαταθήκην της Χάριτος. Διό και η Εκκλησία μόνον σώζει και ουδέποτε σώζεται από ημάς. Μόνον αγιάζει και δεν αγιάζεται. Μόνον διδάσκει και δεν έχει χρεία διδαχής από ο,τι πεπερασμένον".

Με νόημα ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος αναφέρεται στο ρόλο και τη διακονία της Εκκλησίας στην ιεραποστολή της Αφρικής, σημειώνοντας: *"Ημείς εδώ εις την Αλεξάνδρειαν, εις την Μεγάλην Πόλιν των Αθανασίων και Κυρίλλων και τόσων μεγάλων υμνητών του Θεανδρικού βρέφους, εις την φάτνην της Θεολογίας και της φιλοσοφίας, εις το λίκνον των Γραμμάτων, του πολιτισμού και των Τεχνών, γνωρίζομεν εξ εμπειρίας πως να μετατρέπωμεν, κατά το υπόδειγμα της Εκκλησίας, την καρδίαν και την υπόστασιν ημών εις φάτνην θερμαινομένην προς φιλοξενίαν του λάμψαντος εν Αιγύπτω φωτισμόν Αληθείας και ξενωθέντος Μεγάλου Ξένου της Ιστορίας, Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Γνωρίζομεν να γινώμεθα φάτνη εις τον πόνον, εις το δάκρυ, εις την ανάγκην του πτωχού αλλά ηγιασμένου καρπού της εγκόπου Ιεραποστολής ημών. Όλη η Αφρική γίνεται κάθε λεπτό η φάτνη των ελπίδων και των προσδοκιών".*

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ:

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός.... »

Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναγεννηθέντα,

Χριστός ἐτέχθη!

Μέ τήν ὑμνολογική προτροπή ἀπό τόν Ὄρθρο τῶν Χριστουγέννων, εἰσαγόμεθα ἀπ' εὐθείας εἰς τό κεντρικόν νόημα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς αὐτῆς Ἑορτῆς καί τοῦτο δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός! Πολλοί ἴσως σπεύσουν νά ἀπαντήσουν: ἐγεννήθη ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ὅμως, αὐτή εἶναι ἡ ἀληθινή ἀπάντησις εἰς τόν ὑμνολογικόν στίχον 2000 καί πλέον ἔτη ἀπό ἐκείνου τοῦ γεγονότος;

Ὁ Χριστός γεννᾶται! Καί ἐφέτος καί κάθε στιγμή τῆς Ἐκκλησίας. Καί πάλιν τά φῶτα καί οἱ χαρούμενοι ἦχοι θά πλημμυρίσουν τίς φοβισμένες ἀπό τήν πανδημία ἀγορές. Οἱ δρόμοι, στολισμένοι, θά φιλοξενοῦν τήν ἀγωνία μας πού θά τούς περιδιαβαίνει ἐπιδεικτικά. Τά γλυκίσματα μοιάζουν νά μή μποροῦν νά ἀφαιρέσουν τήν πίκρα πού αἰσθανθήκαμε. Τά ἐδέσματα ἀνέγγιχτα στό γιορτινό τραπέζι. Οἱ μουσικές ὅσο δυνατά κι ἄν ἀναγγέλλουν μιά κοσμική γιορτή, ἀδύνατον νά καλύψουν τίς κραυγές τῆς ψυχῆς μας.

Ὅμως, στή φάτνη βασιλεύει μιά Εἰρήνη πού δέν ἔχει ὅριο, μιά Σοφία πού ἦλθε ἀθάνατη, μιά Δύναμις, ὁρατά ἀνυπεράσπιστη μά Ἀναστημένη! Ποῦ, λοιπόν, εἶναι αὐτή ἡ φάτνη νά προστρέξη ὁ ἄνθρωπος νά ἀπαντλήση ἐλπίδα καί χαρά; Αὐτή ἡ φάτνη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία μας. Θέλετε νά ἰδῆτε ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Ὁ Χριστός ἐγεννήθη καί γεννᾶται ἐν τῇ Ἐκκλησία! Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ προαιώνιος, ἡ ἄχρονος, ἡ κοινωνία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἡ φάτνη ὅπου γεννᾶται ὁ σαρκωθείς Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Υἱός τῆς Παρθένου Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἔχοντας Πνεῦμα Ἅγιον στίς καρδιές τους, οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ξεκίνησαν μέ ἕνα ραβδί καί ἕνα δισάκι γιά νά διατρανώσουν στά μήκη καί πλάτη τοῦ τετραπέρατου κόσμου ὅτι ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ὅπου τά θειότατα τελεσιουργοῦνται. Εἰς τό διάβα ὅλων τῶν αἰώνων, ὁπότε καί οἱ Ἀποστολικοί κόποι δέν ἔπαυσαν εἰς κάθε ἐποχή νά δίδουν τήν ζωντανήν μαρτυρίαν τῆς Χριστοῦ Ἀληθείας, πολλοί ἐπεχείρησαν, στηριζόμενοι ἐπί τῆς λογικῆς των, ἐπί τῆς αὐτοδικαιώσεώς των, ἐπί τῆς ἐγκοσμίου δυνάμεώς των, νά ξεχωρίσουν τόν Κύριον ἡμῶν ἀπό τῆς Ἐκκλησίας. Διατείνονται ὅτι ἀγαποῦν τόν Χριστόν, ἀλλά δέν πιστεύουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν! Πιστεύουν εἰς τόν Θεόν ἀλλά ἡ Ἐκκλησία εἶναι τί τό περιττόν! Ἀρέσκονται εἰς τά Χριστούγεννα, ὅμως θλίβονται ὅταν παρέλθη ὁ καιρός των.

Δέν δυνάμεθα ὅμως, ἀδελφοί καί τέκνα, ὄχι μόνον νά ἀγαπῶμεν ἀλλά οὔτε καί νά ὁμιλῶμεν διά τόν Χριστόν ἄνευ Ἐκκλησίας! Ἡ Ἐκκλησία διά τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διά τῶν Τοπικῶν, διά τῆς Παραδόσεως, διά τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου Της διεμόρφωσε τόν ἀληθινόν Χριστόν εἰς τάς συνειδήσεις τοῦ πληρώματός της. Χριστός ἄνευ Ἐκκλησίας εἶναι ἄχρηστος εἰς τόν πιστόν. Διά τῆς Ἐκκλησίας πιστεύω! Διά τῆς Ἐκκλησίας λατρεύω! Διά τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζω καί πορεύομαι τόν πραγματικόν σκοπόν τῆς ὑπάρξεώς μου! Εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν, οἱ Ἅγιοι Πατέρες παρέδωσαν τήν Κιβωτόν τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τήν παρακαταθήκην τῆς Χάριτος. Διό καί ἡ Ἐκκλησία μόνον σώζει καί οὐδέποτε σώζεται ἀπό ἡμᾶς. Μόνον ἁγιάζει καί δέν ἁγιάζεται. Μόνον διδάσκει καί δέν ἔχει χρεία διδαχῆς ἀπό ὅ,τι πεπερασμένον.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τό αἰώνιον κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, ἔτσι ὅπως ἐσαρκώθη δι’ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν. Διό καί τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τό Πανίερον δέν εἶναι μιά ὑποθετική ἔννοια καί μιά φανταστική διήγησις, ἀλλά εἶναι ὁριοθετημένον εἰς ὅσα ἱερά καί ἀπαράγραπτα ἔθεσεν τό βίωμα καί ἡ πρακτική της ἀνά τούς αἰῶνας. Διά τοῦτο καί ἡ ἄπειρος Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ, ἔχει τά ἱεροκανονικά ὅρια κάθε Τοπικῆς

Ἐκκλησίας ἐντός τῶν ὁποίων διαφυλάσσεται ἐπιμελῶς ὁ αἰώνιος καί ἀτελεύτητος Χριστός. Ἡ ὀρθή ἐκκλησιολογία εἶναι τό ἀσφαλές καταφύγιον καί ἡ ζεστή φάτνη ἐντός ἑνός ἐκκλησιαστικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος βαδίζει ὁλοταχῶς πρός τήν ἀποϊεροποίησιν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ἐξ αἰτίας κινήτρων ἀλλοτρίων.

Ἠμεῖς ἐδῶ εἰς τήν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τήν Μεγάλην Πόλιν τῶν Ἀθανασίων καί Κυρίλλων καί τόσων μεγάλων ὑμνητῶν τοῦ Θεανδρικοῦ βρέφους, εἰς τήν φάτνην τῆς Θεολογίας καί τῆς φιλοσοφίας, εἰς τό λίκνον τῶν Γραμμάτων, τοῦ πολιτισμοῦ καί τῶν Τεχνῶν, γνωρίζομεν ἐξ ἐμπειρίας πῶς νά μετατρέπωμεν, κατά τό ὑπόδειγμα τῆς Ἐκκλησίας, τήν καρδίαν καί τήν ὑπόστασιν ἡμῶν εἰς φάτνην θερμαινομένην πρός φιλοξενίαν τοῦ λάμψαντος ἐν Αἰγύπτῳ φωτισμόν Ἀληθείας καί ξενωθέντος Μεγάλου Ξένου τῆς Ἱστορίας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γνωρίζομεν νά γινώμεθα φάτνη εἰς τόν πόνον, εἰς τό δάκρυ, εἰς τήν ἀνάγκην τοῦ πτωχοῦ ἀλλά ἡγιασμένου καρποῦ τῆς ἐγκόπου Ἱεραποστολῆς ἡμῶν. Ὅλη ἡ Ἀφρική γίνεται κάθε λεπτό ἡ φάτνη τῶν ἐλπίδων καί τῶν προσδοκιῶν. Ἠμεῖς ἀπό ἐδῶ, ἀπό τήν παλαίφατον Ἕδραν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, γινόμεθα οἱ προστάται καί σκεπασταί τοῦ ἀδυνάτου καί κατατρεγμένου ἀδελφοῦ, διότι οὕτως ηὐδόκησεν ὁ Θεός!

Παιδιά μου, Χριστόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας,

Ὅταν σᾶς ἐρωτήσουν: «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Δεῦτε ἴδωμεν!» ἐσεῖς νά τούς ἀπαντᾶτε: ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐγεννήθη, εἰς τάς καρδίας μας ἐγεννήθη, ἡμεῖς ἐν Ἐκείνῳ ἀνεγεννήθημεν, δι’ Ἐκείνου ζῶμεν, εἴμεθα ὁλόκληροι ἰδικοί Του, Τόν ἔχομεν ὄχι μόνον αὐτήν τήν εὐλογημένην περίοδον ἀλλά κάθε λεπτόν, εἰς πᾶσαν περίστασιν, εἴτε ζῶμεν εἴτε ἀποθνήσκομεν!

Καλά καί ἅγια Χριστούγεννα! Χριστούγεννα ἀφθαρσίας, αἰωνιότητος, ἐλπίδος, μέ πάνδημον τήν αἰσιοδοξίαν, τήν ἀλληλεγγύην, τήν ἀγάπην, τήν κοινωνίαν.

Ἀκολουθήσωμεν λοιπόν ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀψευδής, ὁ ἀκλόνητος!

Ἔτη πολλά κι εὐλογημένα μέ ὑγιείαν εἰς ὅλους!

† Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β΄
Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Αφρικῆς
Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας
Χριστούγεννα, βκ΄

Αριθμ. Πρωτ. 140/2020

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΠΑΣΗΣ ΓΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός.... »

Ἱερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναγεννηθέντα,

Χριστὸς ἐτέχθη!

Μέ τήν ὑμνολογική προτροπή ἀπό τόν Ὄρθρο τῶν Χριστουγέννων, εἰσαγόμεθα ἀπ' εὐθείας εἰς τό κεντρικόν νόημα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς αὐτῆς Ἑορτῆς καί τοῦτο δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός! Πολλοί ἴσως σπεύσουν νά ἀπαντήσουν: ἐγεννήθη ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ὅμως, αὐτή εἶναι ἡ ἀληθινή ἀπάντησις εἰς τόν ὑμνολογικόν στίχον 2000 καί πλέον ἔτη ἀπό ἐκείνου τοῦ γεγονότος;

Ὁ Χριστός γεννᾶται! Καί ἐφέτος καί κάθε στιγμή τῆς Ἐκκλησίας. Καί πάλιν τά φῶτα καί οἱ χαρούμενοι ἦχοι θά πλημμυρίσουν τίς φοβισμένες ἀπό τήν πανδημία ἀγορές. Οἱ δρόμοι, στολισμένοι, θά φιλοξενοῦν τήν ἀγωνία μας ποῦ θά τούς περιδιαβαίνει ἐπιδεικτικά. Τά γλυκίσματα μοιάζουν νά μή μποροῦν νά ἀφαιρέσουν τήν πίκρα ποῦ αἰσθανθήκαμε. Τά ἐδέσματα ἀνέγγιχτα στό γιορτινό(;) τραπέζι. Οἱ μουσικές ὅσο δυνατά κι ἄν ἀναγγέλλουν μιά κοσμική γιορτή, ἀδύνατον νά καλύψουν τίς κραυγές τῆς ψυχῆς μας.

Ὅμως, στή φάτνη βασιλεύει μιά Εἰρήνη ποῦ δέν ἔχει ὅριο, μιά Σοφία ποῦ ἦλθε ἀθάνατη, μιά Δύναμις, ὁρατά ἀνυπεράσπιστη μά Ἀναστημένη! Ποῦ, λοιπόν, εἶναι αὐτή ἡ φάτνη νά προστρέξῃ ὁ ἄνθρωπος νά ἀπαντλήσῃ ἐλπίδα καί χαρά; Αὐτή ἡ φάτνη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία μας. Θέλετε νά ἰδῆτε ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Ὁ Χριστός ἐγεννήθη καί γεννᾶται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ! Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ προαιώνιος, ἡ ἄχρονος, ἡ κοινωνία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἡ φάτνη ὅπου γεννᾶται ὁ σαρκωθείς Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Υἱός τῆς Παρθένου Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἔχοντας Πνεῦμα Ἅγιον στίς καρδιές τους, οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ξεκίνησαν μέ ἕνα ραβδί καί ἕνα δισάκι γιά νά διατρανώσουν στά μήκη καί πλάτη τοῦ τετραπέρατου κόσμου ὅτι ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ὅπου τά θειότατα τελεσιουργοῦνται. Εἰς τό διάβα ὅλων τῶν αἰώνων, ὁπότε καί οἱ Ἀποστολικοί κόποι δέν ἔπαυσαν εἰς κάθε ἐποχή νά δίδουν τήν ζωντανήν μαρτυρίαν τῆς Χριστοῦ Ἀληθείας, πολλοί ἐπεχείρησαν, στηριζόμενοι ἐπί τῆς λογικῆς των, ἐπί τῆς αὐτοδικαιώσεώς των, ἐπί τῆς ἐγκοσμίου δυνάμεώς των, νά ξεχωρίσουν τόν Κύριον ἡμῶν ἀπό τῆς Ἐκκλησίας. Διατείνονται ὅτι ἀγαποῦν τόν Χριστόν, ἀλλά δέν πιστεύουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν! Πιστεύουν εἰς τόν Θεόν ἀλλά ἡ Ἐκκλησία εἶναι τί τό περιττόν! Ἀρέσκονται εἰς τά Χριστούγεννα, ὅμως θλίβονται ὅταν παρέλθη ὁ καιρός των.

Δέν δυνάμεθα ὅμως, ἀδελφοί καί τέκνα, ὄχι μόνον νά ἀγαπῶμεν ἀλλά οὔτε καί νά ὁμιλῶμεν διά τόν Χριστόν ἄνευ Ἐκκλησίας! Ἡ Ἐκκλησία διά τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διά τῶν Τοπικῶν, διά τῆς Παραδόσεως, διά τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου Της διεμόρφωσε τόν ἀληθινόν Χριστόν εἰς τάς συνειδήσεις τοῦ πληρώματός της. Χριστός ἄνευ Ἐκκλησίας εἶναι ἄχρηστος εἰς τόν πιστόν. Διά τῆς Ἐκκλησίας πιστεύω! Διά τῆς Ἐκκλησίας λατρεύω! Διά τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζω καί πορεύομαι τόν πραγματικόν σκοπόν τῆς ὑπάρξεώς μου! Εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν, οἱ Ἅγιοι Πατέρες παρέδωσαν τήν Κιβωτόν τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τήν παρακαταθήκην τῆς Χάριτος. Διό καί ἡ Ἐκκλησία μόνον σώζει καί οὐδέποτε σώζεται ἀπό ἡμᾶς. Μόνον ἁγιάζει καί δέν ἁγιάζεται. Μόνον διδάσκει καί δέν ἔχει χρεία διδαχῆς ἀπό ὅ,τι πεπερασμένον.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τό αἰώνιον κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, ἔτσι ὅπως ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν. Διό καί τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τό Πανίερον δέν εἶναι μιά ὑποθετική ἔννοια καί μιά φανταστική δηγήσις, ἀλλά εἶναι ὁριοθετημένον εἰς ὅσα ἱερά καί ἀπαράγραπτα ἔθεσεν τό βίωμα καί ἡ πρακτική της ἀνά τούς αἰῶνας. Διά τοῦτο καί ἡ ἄπειρος Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ, ἔχει τά ἱεροκανονικά ὅρια κάθε Τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐντός τῶν ὁποίων διαφυλάσσεται ἐπιμελῶς ὁ αἰώνιος καί ἀτελεύτητος Χριστός. Ἡ ὀρθή ἐκκλησιολογία εἶναι τό ἀσφαλές καταφύγιον καί ἡ ζεστή φάτνη ἐντός ἑνός ἐκκλησιαστικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος βαδίζει ὁλοταχῶς πρός τήν ἀποϊεροποίησιν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ἐξ αἰτίας κινήτρων ἀλλοτρίων.

Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τήν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τήν Μεγάλην Πόλιν τῶν Ἀθανασίων καί Κυρίλλων καί τόσων μεγάλων ὑμνητῶν τοῦ Θεανδρικοῦ βρέφους, εἰς τήν φάτνην τῆς Θεολογίας καί τῆς φιλοσοφίας, εἰς τό λίκνον τῶν Γραμμάτων, τοῦ πολιτισμοῦ καί τῶν Τεχνῶν, γνωρίζομεν ἐξ ἐμπειρίας πῶς νά μετατρέπωμεν, κατά τό ὑπόδειγμα τῆς Ἐκκλησίας, τήν καρδίαν καί τήν ὑπόστασιν ἡμῶν εἰς φάτνην θερμαινομένην πρός φιλοξενίαν τοῦ λάμψαντος ἐν Αἰγύπτῳ φωτισμόν Ἀληθείας καί ξενωθέντος Μεγάλου Ξένου τῆς Ἱστορίας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζομεν νά γινώμεθα φάτνη εἰς τόν πόνον, εἰς τό δάκρυ, εἰς τήν ἀνάγκην τοῦ πτωχοῦ ἀλλά ἡγιασμένου καρποῦ τῆς ἐγκόπου Ἱεραποστολῆς ἡμῶν. Ὅλη ἡ Ἀφρική γίνεται κάθε λεπτό ἡ φάτνη τῶν ἐλπίδων καί τῶν προσδοκιῶν. Ἡμεῖς ἀπό ἐδῶ, ἀπό τήν παλαίφατον Ἕδραν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, γινόμεθα οἱ προστάται καί σκεπασταί τοῦ ἀδυνάτου καί κατατρεγμένου ἀδελφοῦ, διότι οὕτως ηὐδόκησεν ὁ Θεός!

Παιδιά μου, Χριστόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας,

Ὅταν σᾶς ἐρωτήσουν: «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Δεῦτε ἴδωμεν!» ἐσεῖς νά τούς ἀπαντᾶτε: ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐγεννήθη, εἰς τάς καρδίας μας ἐγεννήθη, ἡμεῖς ἐν Ἐκείνῳ ἀνεγεννήθημεν, δι' Ἐκείνου ζῶμεν, εἴμεθα ὁλόκληροι ἰδικοί Του, τόν ἔχομεν ὄχι μόνον αὐτήν τήν εὐλογημένην περίοδον ἀλλά κάθε λεπτόν, ἄς πάρωμεν περίστασιν, εἴτε ζῶμεν εἴτε ἀποθνήσκομεν!

Καλά καί ἅγια Χριστούγεννα! Χριστούγεννα ἀφθαρσίας, αἰωνιότητος, ἐλπίδος, μέ πάνδημον τήν αἰσιοδοξίαν, τήν ἀλληλεγγύην, τήν ἀγάπην, τήν κοινωνίαν.

Ἀκολουθήσωμεν λοιπόν ἐνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀψευδής, ὁ ἀκλόνητος!

Ἔτη πολλά κι εὐλογημένα μέ ὑγιείαν εἰς ὅλους!

†ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄
Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας
Χριστούγεννα, βκ΄